

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3Tos/27/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5919010012
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5919010012.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline na neverejnom zasadnutí konanom 4. apríla 2019 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov Mgr. Miroslava Mazúcha a JUDr. Adriany Gallovej prejednal sťažnosť odsúdeného N. A. proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 8PP/2/2019 z 18.2.2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného N. A. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 415 ods. 1 Tr. por. a § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. zamietol návrh odsúdeného N. A. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil v podstate tak, že osoba odsúdeného nedáva záruku vedenia riadneho spôsobu života po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, pretože správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody bolo len priemerné a v odpise z registra trestov má 12 záznamov.

Proti uzneseniu okresného súdu podal sťažnosť odsúdený, a to ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí. V odôvodnení sťažnosti uviedol, že je pracovitý, slušný a poctivý človek, čo dokazuje aj skutočnosť, že 13.11.2017 našiel v Žiline platobnú kartu s PIN kódom na zadnej strane. Platobnú kartu odovzdal polícii. Okresný súd mu vyčítal nadmerné požívanie alkoholických nápojov. Je pravdou, že v minulosti požíval alkohol vo zvýšenej miere, ktorý sa pri páchaní jeho trestnej činnosti podieľal veľkou mierou. Po vykonaní trestu v lаве si preto dával veľký pozor. V práci sa podrobil dychovým skúškam. V ten večer, keď sa mal skutok stať, bol pozvaný kolegom na oslavu a preto bol pod vplyvom alkoholu. V rozsudku sp. zn. 0T/12/2018 sa mu kládlo za vinu, že viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu a poškodil ľavý blatník vozidla. Keď ich v ten večer zastavila policajná hliadka, vozidlo riadil jeho kolega K. Q.. Hneď po zastavení ho nahováral, aby si za volant presadol z miesta spolujazdca. Tento návrh odmietol a z vozidla vystúpil. Následne Q. preskočil na zadné sedadlá a vystúpil zadnými dverami. Policajtom tvrdil, že auto riadil on. Krivo ho obvinil. Policajt mu na to povedal, že za volantom videli jeho. Potom sa priznal. Len na základe týchto tvrdení a preto, že bol za ten istý prečin pred krátkym časom vo výkone trestu odňatia slobody bol obmedzený na osobnej slobode. Q. by mu vozidlo do rúk nezveril, lebo vedel, že má zadržaný vodičský preukaz. Vozidlo by riadiť ani nevládol, pretože ledva stál na nohách. V ten deň vstával o štvrtej ráno do práce a poslednýkrát jedol o jedenástej hodine na obede v práci. Po práci popíjali spolu až do večera. V ten večer ho ešte aj prepadli a zmlátili, z čoho mal určite otras mozgu. V takomto stave nemohol riadiť auto. Vyšetrovatelka mu už na začiatku vyšetrovania povedala, aby sa radšej priznal, pretože ak by nehovoril pravdu mohol by byť odsúdený aj na 4 roky. Na to jej odpovedal, že si situáciu nepamätal. Viac rozprávať sa bál, aby si neuškodil. Právneho zástupcu odmietol a nevedomoval si, že situácia je vážna. Pri výsluchu vyšetrovatelke len oznámil, že pred zaistením z ubytovne odchádzal peši domov. Po ceste ho prepadli viacerí chlapi a zbili ho. Mal viditeľné zranenia, rozbitý nos, opuchnuté oko, pomliaždeniny a modriny na tvári. Tvár si dokonca odfoťil. Tieto

skutočnosti vyšetrovatelku vôbec nezaujímali s tým, že môže podať trestné oznámenie. Videla na ňom, že nie je v poriadku, lebo bol otrasený a malátny. V cele policajného zaistenia niekoľkokrát zvracal a bolela ho hlava. Pri vyšetrovaní strácal rovnováhu a vyšetrovatelka mu nosila vodu, aby neodpadol. Vravel jej, že mu je nevoľno. Ona však chcela úkony dokončiť. Spomínané zranenia mu spôsobili bratia jednej kamarátky, s ktorou sa občas stretával. Po prepade volal Q. a povedal mu, čo sa mu stalo. Ten mu ponúkol, že príde pre neho. Išli k priateľke a tá videla, že auto riadil Q.. Následne sa vrátili na ubytovňu a Q. trval na tom, že ho zavezie domov, s čím súhlasil. Počas cesty Q. zastal a ukázal mu nabúraný blatník. Tvrdil, že mu ho nabúral on. Vôbec nevedel o čom hovorí. Potom nasadli do auta, Q. odrazu auto otočil a povedal, že ho nemôže zaviesť domov. Zamieril späť na ubytovňu. Tam ich zastavila hliadka polície. Vyšetrovatelka mu ale oznámila, že ho usvedčuje kamerový záznam. Odmietla mu ho však ukázať. Na súde záznam tiež neoboznámili. Okresný súd mu len oznámil výšku trestu a doživotný zákaz činnosti vedenia motorových vozidiel. Sudca mu vyčítal, že je nepolepšiteľný recidivista a ak by podal odpor voči rozhodnutiu odvezú ho ihneď do väzby. V tej chvíli sa vnútorne rozsypal a necítil sa zdravotne dobre. Naopak bol špinavý, zarastený, otrasený a malátny. Rozhodnutie podpísal a musel sľúbiť, že do výkonu trestu nastúpi sám. Potom ho zo súdu prepustili. Spomínaný kamerový záznam vzhľadli jeho rodičia, lebo jemu to nebolo umožnené. Záznam jeho vinu nedokazuje a vyšetrovatelka ho len zavádzala, aby sa priznal. Vozidlo však neriadil, ani ho nepoškodil. Celé vyšetrovanie smerovalo k jeho odsúdeniu, pretože mal trestnú minulosť. Kolega Q. si škodu na vozidle spôsobil sám. Jeho iba krivo obvinil, aby škodu nahradil. Okresný súd v Ružomberku mu však oznámil, že rieši podmiennečné prepustenie. Jeho vina v označenej veci riadne preukázaná nebola. Okresný súd Martin určil termín obnovy konania na 30.4.2019. Poukázal na to, že každý deň vo výkone trestu je pre neho stratou času, pretože by chcel pracovať.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávnenou osobou, avšak nie je dôvodná.

V súvislosti s procesným postupom okresného súdu je namieste konštatovať, že konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu bolo vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku, hlavne v súlade s § 415 ods. 1 Tr. por. Odsúdený bol pred rozhodnutím o jeho návrhu o podmiennečné prepustenie vysluchnutý.

Preskúmaním spisu krajský súd zistil, že výrok prvostupňového súdu o zamietnutí návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zodpovedá stavu veci a zákonu. Keďže odôvodnenie napadnutého uznesenia je podrobné a zrozumiteľné a krajský súd sa s nim stotožňuje, v zásade naň v celom rozsahu odkazuje.

Ani podľa názoru nadriadeného súdu neboli zistené také skutočnosti, ktoré by objektívne preukazovali, že odsúdený počas výkonu trestu preukázal polepšenie v takej miere, že ďalší výkon trestu odňatia slobody by už nebol potrebný. Z obsahu spisu je zrejmé, že vo výkone trestu sa správal len priemerne, bola mu udelená disciplinárna odmena, ale zastával nekritický postoj v spáchanej trestnej činnosti a program zaobchádzania plnil iba čiastočne. Jeho resocializačná prognóza bola menej priaznivá. K osobe odsúdeného treba poznamenať, že v registri trestov má 12 záznamov pre trestnú činnosť rôznej povahy. Už vo veci Okresného súdu Martin, sp. zn. 3T/21/2013 bol uznesením sp. zn. 3PP/76/2013 z 24.7.2013 podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody so skúšobnou dobou vo výmere 5 rokov, ale uznesením sp. zn. 3PP/76/2013 zo 17.5.2016 mu bol nariadený výkon zvyšku trestu odňatia slobody. Z týchto všetkých dôvodov ani podľa názoru krajského súdu odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody nepreukázal polepšenie v takej miere, že by bolo možné od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Najmä nemožno zatiaľ konštatovať, že doposiaľ vykonanou časťou trestu odňatia slobody sa už dosiahol jeho účel. Odsúdený sa v podstate len prispôbil podmienkam výkonu trestu odňatia slobody, avšak nevyvinul iniciatívne dostatočné úsilie pre to, aby mu boli udelené viaceré disciplinárne odmeny. Správanie odsúdeného a plnenie jeho povinností vo výkone trestu odňatia slobody je podľa odvolacieho súdu skôr prejavom vonkajšej adaptácie odsúdeného na prostredie ústavu na výkon trestu, ako prejavom skutočných zmien v jeho osobnosti, ktoré by dostatočne odôvodňovali záver, že v budúcnosti povedie riadny život.

Krajský súd poznamenáva, že pre pozitívne rozhodnutie o podmiennečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody je nevyhnutné nielen to, aby odsúdený počas výkonu trestu svojimi

nadpriemernými aktivitami skutočne preukázal polepšenie a snahu o nápravu, ale je potrebná aj danosť reálneho predpokladu, že po takomto rozhodnutí bude viesť riadny život. Po vyhodnotení najmä doterajšieho výkonu trestu a osoby odsúdeného nemožno zatiaľ konštatovať, že odsúdený správaním a plnením svojich povinností preukázal polepšenie až v takej miere, že by bolo možné od neho reálne očakávať vedenie riadneho života. Zároveň nemožno prehliadnuť výrazné sklony odsúdeného k páchaniu rôznorodej trestnej činnosti, keď zákony, pravidlá a predpisy je schopný rešpektovať iba pod dozorom. Je to najmä dvanásť záznamov v registri trestov, teda bohatá kriminálna minulosť odsúdeného a len čiastočné splnenie podmienok na podmienenečné prepustenie, ktoré bránia aj nadriadenému súdu prijať jednoznačný záver, že od neho môže reálne očakávať vedenie riadneho života v prípade podmienenečného prepustenia.

Sťažnostné námietky odsúdeného sú nedôvodné. Pokiaľ odsúdený v sťažnosti namietal, že pred nástupom výkonu trestu odňatia slobody (pred 28.2.2018) už plnil vyživovaciu povinnosť, táto skutočnosť nemá späťne vplyv na trestný rozkaz Okresného súdu Martin, sp. zn. 2T/156/2015 z 27.11.2015, ktorým bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. K trestnému rozkazu Okresného súdu Martin, sp. zn. 0T/12/2018 z 2.2.2018 nadriadený súd udáva, že nie je v jeho kompetencii pri rozhodovaní o návrhu odsúdeného o podmienenečné prepustenie preskúmať správnosť a zákonnosť tohto rozhodnutia, ktoré je právoplatné a vykonateľné, a na tomto závere nemení nič ani to, že odsúdený vo veci podal návrh na obnovu konania, o ktorom ešte nebolo okresným súdom rozhodnuté.

S ohľadom na uvedené krajský súd podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného zamietol, pretože nie je dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.